

en af de udstedte obligationer, jf. forslaget til § 2 d, stk. 2, fortsat anses som særligt dækkede obligationer.

Hidtil har Finanstilsynet anmeldt kasseobligationer udstedt af skibsfinansieringsinstituttet, der kan betegnes som særligt sikre, til Kommissionen. Der er endnu ikke taget stilling til, hvorvidt der skal etableres et fælles europæisk register for de nye særligt dækkede obligationer, der indføres med direktivet. Der er således heller ikke taget stilling til, på hvilken måde notificeringen og afnotificeringen af særligt dækkede obligationer til Kommissionen skal finde sted. Notificering og afnotificering kan eksempelvis finde sted i et særskilt register i Kommissionen eller ved ren national registerførelse.

Finanstilsynet vil etablere et nationalt register, hvor alle udstedelser af særligt dækkede obligationer skal registreres. Dette register skal være offentligt tilgængeligt. Tilsvarende skal det registreres, hvis allerede udstedte serier mister status som særligt sikre. Såfremt der etableres et fælles europæisk register, skal forholdet mellem dette og et nationalt register reguleres nærmere.

Hvis instituttet har fået tilladelsen til at udstede særligt dækkede obligationer inddraget, vil instituttet ikke kunne opnå en ny tilladelse, førend kravet om at stille supplerende sikkerhed er opfyldt i alle instituttets tidligere udstedelser af særligt dækkede obligationer.

Tilladelsen til at udstede særligt dækkede obligationer kan inddrages efter nr. 2, hvis instituttet ikke gør brug af tilladelsen inden 12 måneder efter, at den er givet.

§ 2 d

Det foreslås i § 2 d, stk. 1, at instituttet kan finansiere udlån ved udstedelse af særligt dækkede obligationer. Det er en forudsætning for sådanne udstedelser, at instituttet har tilladelse til at udstede særligt dækkede obligationer efter § 2 c.

Særligt dækkede obligationer kan udstedes mod sikkerhed i de aktiver, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed, se forslagets § 1, nr. 4.

Instituttet kan udstede særligt dækkede obligationer før det endelige udlån finder sted mod sikkerhed i de aktiver, der er opregnet i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed, hvilket er en fortsættelse af instituttets hidtidige praksis.

§ 152 c, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed finder tilsvarende anvendelse for instituttet, hvilket betyder, at Finanstilsynet kan tillade, at instituttet kan udstede særligt dækkede obligationer mod sikkerhed i andre

aktiver end dem, der er nævnt i § 152 c, stk. 1, nr. 2-7, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i § 2 d, stk. 2, at værdien af de aktiver, der dækker udstedelsen af særligt dækkede obligationer til enhver tid mindst skal svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer. Desuden skal pantsikkerheden for det enkelte lån til enhver tid overholde lånegrænsen herfor.

I det omarbejdede kreditinstitutdirektivs definition af særligt dækkede obligationer, stilles der krav om, at de udstedte obligationer sikkerhedsmæssigt til enhver tid skal være dækket af summen af værdien af pantebreve og øvrige supplerende aktiver inden for de belåningsgrænser, som det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF foreskriver inden for hver enkelt godkendt type af aktiver. De godkendte typer af aktiver, der må ligge til sikkerhed for obligationsudstedelsen, er beskrevet i det omarbejdede kreditinstitutdirektiv 2006/48/EF, bilag VI, del 1, punkt 68. Dette kan eksempelvis være statsgarantier, visse fordringer på kreditinstitutter samt pant i skibe. Den sikkerhedsmæssige dækning bag de særligt dækkede obligationer måles ikke kun i forbindelse med lånets udbetaling, men i hele obligationens løbetid.

I tilfælde af manglende sikkerhedsmæssig dækning, eksempelvis som følge af faldende markedspriser på de underliggende sikkerheder, skal instituttet stille yderligere aktiver som sikkerhed for den pågældende udstedelse af særligt dækkede obligationer og dermed reetablere sikkerhedernes værdi, så der fortsat er fuld sikkerhedsmæssig dækning. Ifølge forslaget til § 5, nr. 3 og 4, fastsætter Finanstilsynet i bekendtgørelsesform nærmere regler om værdiansættelsen.

For at instituttet kan opfylde kravet om, at aktivernes samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, vil det være nødvendigt, at instituttet har en vis overdækning i kapitalcentret. Det er nødvendigt for at forhindre, at eksempelvis kursudsving på de aktiver, der indgår i kapitalcentret, udløser, at der skal stilles supplerende sikkerhed. Dette gælder også kursudsving på de bagvedliggende særligt dækkede obligationer.

Kravet om, at aktivernes samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af de udstedte særligt dækkede obligationer, betyder omvendt også, at hvis værdien af aktiverne i kapitalcentret stiger eller værdien af obligationerne falder, således at kapitalcentret indeholder aktiver til en højere værdi end værdien på de udstedte obligationer, som ikke kan indeholdes i en overdækning, kan aktiver tages ud af kapitalcentret. Der er således tale om et dynamisk kapitalcenter. Det-